

به نام حق و حقیقت

غزل

« جلوه ی جاری مناجات »

مملو از روشنایی آیات، مملو از طاعت و دعا هستی
از شمیم بهشت سرشاری خانه ی روشن خدا هستی
در تو شور نماز دیدنی است عطر ناب اذان شنیدنی است
در تو حتی دعا چشیدنی است به! چه اندازه با صفا هستی!
مسجد ای خانه ی خدا در خاک! بیرقِ قد کشیده تا افلاک!
در تو رنگ فنا نمی بینم شرح و تفسیری از بقا هستی
تو حدیث زلالی آبی پر تو آفتاب و مهتابی
عطر یاس و طراوت باران، نفس جاری صبا هستی
در تو جمع و جماعتی داریم چه شکوهی! چه وحدتی داریم!
صف به صف در نمازمان پیداست نقطه ی اتحاد ما هستی
مملو از روشنای طاعاتی جلوه ی جاری مناجاتی
هر دو گلدسته ات دو تا دستند روز و شب گرم ربنا هستی
فرش هایت روایت عرش اند خشت خشت روایت توحید
عابد خاکی جهان! پیداست تا چه اندازه پارسا هستی!

قاسم بای (ساحل)